Падатак і дзесяціна

Падатак — абавязковы ўзнос у даход дзяржавы, які спаганяецца ўрадам з даходаў работнікаў і прыбытку прадпрыемстваў або дадаецца да кошту некаторых тавараў, паслуг і аперацый

Дзесяціна — 10% ад гадавога ўраджаю або прыбытку, раней спаганялася ў якасці падатку на ўтрыманне царквы і духавенства.

Пяцікніжжа

І дабраславёны Бог Усявышні, Які аддаў ворагаў тваіх у рукі твае. І Ён даў Яму дзесяціну з усяго. Быццё 14:20

І ўся дзесяціна зямлі, ці з насення зямлі, ці з пладоў дрэва, належыць Госпаду: яна святыня Госпаду. І калі хто захоча выкупіць дзесяціну сваю, няхай дадасць да яе пятую частку. А дзесяціна з буйной рагатай жывёлы і з авечак, з усяго, што праходзіць пад жазлом, дзясятая частка будзе святыня Госпаду. Лявіт 27:30-32

А дзесяціну ад сыноў Ізраілевых, якую яны прыносяць як ахвяраванне Госпаду, Я аддаў лявітам у спадчыну; таму Я сказаў ім: сярод сыноў Ізраілевых яны не будуць мець спадчыны. Вось што скажыце лявітам і скажы ім: калі вы будзеце браць ад сыноў Ізраілевых дзесяціну, якую Я даў вам ад іх у спадчыну вашу, тады прынясіце з яе ахвяраванне Госпаду, дзясятую частку дзесяціны. Так і вы прынясіце ахвяраванне Госпаду з усіх дзесяцін вашых, якія вы атрымаеце ад сыноў Ізраілевых, і аддайце з іх ахвяраванне Госпаду Аарону святару. Лічбы 18:24,26,28

І з тых, хто хадзіў на вайну, прынясіце даніну Госпаду: адну душу з пяцісот чалавек, з буйной рагатай жывёлы, з аслоў і з авечак. Лічбы 31:28

І даніна Госпаду з авечак была шэсцьсот семдзесят пяць; і буйной рагатай жывёлы трыццаць шэсць тысяч; даніна з іх Госпаду была семдзесят два; і аслоў трыццаць тысяч пяцьсот; даніна з іх Госпаду была шэсцьдзесят адзін; і душ шаснаццаць тысяч; даніна з іх Госпаду была трыццаць дзве душы. І аддаў Майсей даніну, якая была ахвярай Госпаду, Элеазару святару, як загадаў Гасподзь Майсею. Лічбы 31:37-41

І туды прыносьце цэласпаленні вашыя і ахвяры вашыя, і дзесяціны вашыя, і ахвяры вашых рук, і абяцанні вашыя, і дабравольныя ахвяры вашыя, і першародныя з буйной рагатай жывёлы вашага і з дробнага быдла вашага; і будзе месца, якое выбера Гасподзь, Бог ваш, каб там было імя Ягонае; туды прыносьце ўсё, што я загадваю вам: цэласпаленні вашыя і ахвяры вашыя, дзесяціны вашыя і ахвяры вашых рук, і ўсе выбраныя абяцанні вашыя, якія вы абяцаеце Госпаду: не можаце есці ў брамах тваіх дзесяціны збожжа твайго, і віна твайго, і алею твайго, і першародных з буйной рагатай жывёлы твайго, і дробнага быдла твайго, ані ніякіх абяцанняў тваіх, якія ты абяцаеш, і дабравольных ахвяраў тваіх, і ахвяр рук тваіх; Другі закон 12:6,11,17

Аддай дзесяціну з усяго ўраджаю насення твайго, які прыносіць поле год за годам. І будзеш есці перад Госпадам, Богам тваім, на месцы, якое Ён абярэ, каб пакласці там імя Сваё, дзесяціну збожжа твайго, віна твайго і алею твайго, і першародных буйной рагатай жывёлы твайго і дробнага быдла твайго, каб навучыўся ты заўсёды баяцца Госпада, Бога твайго. Праз

тры гады прынясі ўсю дзесяціну ўраджаю твайго таго ж года і пакладзі яе ў брамах тваіх. І прыйдзе Левіт, бо ў яго няма часткі і спадчыны з табою, і прыхадзень, і сірата, і ўдава, якія ў брамах тваіх, і будуць есці і насыцяцца, каб дабраславіў цябе Гасподзь, Бог твой, ва ўсёй справе рук тваіх, якую ты будзеш рабіць. Другі закон 14:22-23,28-29

І святкуй свята тыдняў Госпаду, Богу твайму, з добраахвотнага ахвяравання рук тваіх, якое ты будзеш даваць Госпаду, Богу твайму, паводле таго, як дабраславіў цябе Гасподзь, Бог твой. Другі закон 16:10

Калі ты падыдзеш да горада, каб ваяваць з ім, абвясці яму мір. І калі ён адкажа табе мірам і адчыніць табе дзверы, то ўвесь народ, які знойдзецца ў ім, будзе табе данінай і будзе служыць табе. Другі закон 20:10-11

Калі ты скончыш збіраць дзесяціну з усіх прыбыткаў тваіх у трэці год, год дзесяціны, і аддасі яе левіту, прыхадню, сіроце і ўдаве, каб яны елі ў брамах тваіх і насыціліся, Другі закон 26:12

Гісторыя

І не выгналі яны Хананейцаў, якія жылі ў Гезэры; таму Хананейцы жывуць сярод Яфрэмлянаў і дагэтуль і плацяць ім даніну. Ісус Навін 16:10

Але калі сыны Ізраілевыя ўмацаваліся, яны зрабілі Ханаэяў данінай, але не выгналі іх цалкам. Ісус Навін 17:13

І сталася, калі Ізраіль стаў моцным, што ён зрабіў Хананейцаў данінай, але не выгнаў іх цалкам. І Завулон не выгнаў жыхароў Кітрона і жыхароў Нагалола, і Хананейцы жылі сярод іх і сталі плаціць ім даніну. І Нэфталі не выгнаў жыхароў Бэтсэмеша і жыхароў Бэтаната, і жыў сярод Хананейцаў, жыхароў той зямлі; але жыхары Бэтсэмеша і Бэтаната сталі ім плаціць даніну. Амарэйцы ж заставаліся на гары Херэс у Аялоне і ў Шаалбіме; але рука дома Язэпавага пераважыла, і яны сталі плаціць ім даніну. Суддзі 1:28,30,33,35

Адарам быў над падаткамі, а Ёсафат, сын Ахілуда, — дзеяпісалам. 2 Царстваў 10:24

Ахішар быў начальнікам дома, а Аданірам, сын Аўды, — над падаткамі. 1 Царстваў 4:6

Дзеці іхнія, якія засталіся пасля іх у зямлі, якіх сыны Ізраілевыя не змаглі цалкам знішчыць, — на іх Саламон наклаў даніну няволі, якая дзейнічае да гэтага дня. 1 Царстваў 9:21

Тады цар Раваам паслаў Адарам, які быў начальнікам збору даніны; і ўсе Ізраільцяне закідалі яго камянямі, і ён памёр. Таму цар Раваам паспяшаўся сесці на каляснiцу і ўцячы ў Ерусалім. 1 Царстваў 12:18

І фараон-Неха заключыў яго ў Рыўле, у зямлі Хаматскай, каб ён не валадарыў у Ерусаліме, і наклаў на зямлю даніну ў сто талантаў срэбра і талант золата. 2 Царстваў 23:33

І аддаў Ёакім срэбра і золата фараону, але абклаў зямлю падаткам, каб даваць грошы паводле загаду фараона; ён спагнаў срэбра і золата з народа зямлі, з кожнага паводле падатку ягонага, каб аддаваць фараону-Нехау. 2 Царстваў 23:35

Што да ўсяго народу, які застаўся ад Хэтэяў, Амарэяў, Пэрэзеяў, Хівеяў і Евусеяў, якія не былі ад Ізраіля, а толькі ад дзяцей іхніх, якія засталіся пасля іх у зямлі, якіх сыны Ізраіля не знішчылі, тых Саламон зрабіў данінай да гэтага дня. 2 Хронік 8:7-8

Тады цар Раваам паслаў Адорама, начальніка збору даніны; і сыны Ізраілевыя закідалі яго камянямі, і ён памёр. Але цар Раваам паспяшаўся сесці на каляснiцу і ўцячы ў Ерусалім. 2 Хронік 10:18

І страх Гасподні ахапіў усе царствы зямель вакол Юдэі, і яны не ваявалі з Ёсафатам. Таксама і некаторыя з філістымлян прыносілі Ёсафату дарункі і даніну срэбрам; а арабы прыносілі яму дробнае быдла, сем тысяч сямсот бараноў і сем тысяч сямсот казлоў. І Ёсафат вельмі ўзвялічыўся і пабудаваў у Юдэі крэпасці і гарады для запасаў. 2 Хронік 17:10-12

І як толькі распаўсюдзіўся гэты загад, сыны Ізраілевыя прынеслі шмат першых пладоў збожжа, віна, алею і мёду і ўсяго ўраджаю поля; і дзесяціну з усяго прынеслі яны шмат. А сыны Ізраілевыя і Юдэі, якія жылі ў гарадах Юдэі, прынеслі таксама дзесяціну з валоў і авечак і дзесяціну са святых рэчаў, прысвечаных Госпаду Богу іхняму, і склалі іх кучамі. І прынеслі ахвяраванні і дзесяціну і прысвечаныя рэчы дакладна; над імі быў начальнікам Канонія Левіт, а Шымей, брат яго, другі пасля яго. 2 Хронік 31:5-6,12

Вось копія ліста, які яны паслалі да яго, да цара Артаксэркса: твае рабы, людзі па гэты бок ракі, і ў такі час. Хай будзе вядома цару, што юдэі, якія прыйшлі ад цябе да нас, прыйшлі ў Ерусалім, будуюць гэты мяцежны і бязбожны горад, і ўзвялі яго сцены, і змацавалі падмуркі. Хай будзе вядома цару, што калі гэты горад будзе пабудаваны і сцены зноў адноўлены, то яны не будуць плаціць падаткаў, падаткаў і пошлін, і ты пашкодзіш даход цароў. Эздра 4:11-13

Ліст, які вы нам даслалі, быў прачытаны перада мной. І я загадаў, і былі праведзены пошукі, і высветлілася, што гэты горад спрадвеку паўставаў супраць цароў, і што ў ім учыняліся бунты і мяцяжы. Таксама ў Ерусаліме былі магутныя цары, якія кіравалі ўсімі краінамі за ракой; і ім плацілі падаткі, падаткі і мытню. Дык дайце загад спыніць гэтых людзей, і каб гэты горад не быў адбудаваны, пакуль не будзе дадзены іншы загад ад мяне. Эздра 4:18-21

І я даю загад, што вы павінны рабіць са старэйшынамі гэтых Юдэяў пры будаўніцтве гэтага дома Божага: каб з царскіх даброт, з падаткаў з таго боку ракі, выдаткі неадкладна выдзяляліся гэтым людзям, каб ім не перашкаджалі. Эздра 6:8

Таксама паведамляем вам, што на святароў, левітаў, спевакоў, брамнікаў, нэтынімаў і служыцеляў гэтага дома Божага нельга спаганяць падаткі, падаткі ці пошліны. Эздра 7:24

Былі і такія, што казалі: «Мы пазычылі грошы на даніну цару, і гэта пад заклад нашых палёў і вінаграднікаў». Нээмія 5:4

І каб мы прыносілі першыя плады нашага цеста і нашыя ахвяры, і плады ўсялякіх дрэў, віно і алей, святарам, у пакоі дома Бога нашага, і дзесяціну з нашай зямлі лявітам, каб лявітам даставалася дзесяціна ва ўсіх гарадах нашай апрацоўкі. І святар, сын Аарона, будзе з лявітамі, калі лявіты будуць збіраць дзесяціну; і лявіты будуць прыносіць дзесяціну з дзесяціны ў дом Бога нашага, у пакоі, у скарбніцу. Нээмія 10:37-38

І ў той час былі прызначаныя даглядчыкі над скарбамі, ахвяраваннямі, першымі пладамі і дзесяцінамі, каб збіраць туды з палёў гарадоў часткі закона для святароў і левітаў, бо Юдэя радаваўся за святароў і левітаў, якія чакалі. Нээмія 12:44

І ён падрыхтаваў для яго вялікі пакой, дзе раней клалі хлебныя ахвяры, ладан і посуд, і дзесяціну збожжа, маладое віно і алей, якія загадана было даваць левітам, спевакам і брамнікам, і ахвяры святароў. Тады ўся Юдэя прынесла дзесяціну збожжа, маладога віна і алею ў скарбніцы. Нээмія 13:5,12

І цар Ахашверош наклаў падаткі на зямлю і на астравы мора. Эстэр 10:1

Прарокі

Тады замест яго паўстане той, хто збірае падаткі ў славе царства; але праз некалькі дзён ён будзе знішчаны не ў гневе і не ў бітве. Данііл 11:20

Прыходзьце ў Бэтэль і рабіце злачынствы; у Галгале памножце злачынствы; і прыносьце ахвяры вашыя кожнай раніцы і дзесяціны вашыя пасля трох гадоў; і прыносьце ахвяру падзякі з закваскай, і абвяшчайце і абвяшчайце пра добраахвотныя ахвяры; бо гэта падабаецца вам, сыны Ізраілевыя, кажа Гасподзь Бог. Амос 4:4-5

Ці можа чалавек абабраць Бога? Вы абабралі Мяне. Але вы кажаце: «У чым мы абабралі Цябе? У дзесяціне і ахвяраваннях». Праклятыя вы, бо абабралі Мяне, увесь гэты народ. Прынясіце ўсе дзесяціны ў сховішча, каб была ежа ў доме Маім, і выпрабуйце Мяне гэтым, кажа Гасподзь Саваоф, ці не адчыню вам вокны нябесныя і не вылью на вас дабраславеньне, так што не будзе дастаткова месца, каб змясціць яго. І пакараю пажыральніка дзеля вас, і ён не знішчыць пладоў зямлі вашай, і вінаград ваш не скіне пладоў сваіх раней часу ў полі, кажа Гасподзь Саваоф. І ўсе народы будуць называць вас шчаслівымі, бо вы будзеце зямлёй прыемнай, кажа Гасподзь Саваоф. Малахія 3:8-12

Евангеллі

І калі яны прыйшлі ў Капернаум, тыя, што збіралі падаткі, падышлі да Пятра і сказалі: «Ці ж ваш настаўнік не плаціць падатак?» Той адказаў: «Так». І калі ён увайшоў у дом, Ісус апярэдзіў яго, кажучы: « Што ты думаеш, Сымоне? З каго бяруць мытню ці падатак цары зямныя? З сваіх дзяцей ці з чужых?» Пётр кажа яму: «З чужых». Ісус кажа яму: « Дык дзеці вольныя. Але, каб мы не спакусілі іх, ідзі на мора, кінь кручок і вазьмі першую рыбу, якая зловіцца, і, адкрыўшы ёй рот, знойдзеш срэбра; вазьмі і аддай ім за Мяне і за сябе». Матфея 17:24-27

Тады фарысеі пайшлі і раіліся, як бы падлавіць Яго на слове. І паслалі да Яго вучняў сваіх з ірадыянамі, кажучы: Настаўнік! мы ведаем, што Ты праўдзівы і шляху Божаму вучыш паводле праўды і не клапоцішся ні пра каго, бо не глядзіш на аблічча людзей. Дык скажы нам, як Ты думаеш? Ці дазволена даваць падатак кесару, ці не? Але Ісус, зразумеўшы іхнюю злосць, сказаў: Што спакушаеце Мяне, крывадушнікі? Пакажыце Мне падатак. І яны прынеслі Яму дынар. І Ён сказаў ім: Чый гэта выява і надпіс? Яны сказалі Яму: Кесараў. Тады Ён сказаў ім: Дык аддайце кесарава кесару, а Божае Богу. Мацвея 22:15-21

Гора вам, кніжнікі і фарысеі, крывадушнікі, што даяце дзесяціну з мяты, аніса і кмена, а найважнейшае ў законе занядбалі: суд, міласэрнасць і веру. Гэта трэба было рабіць, а тое не пакідаць. Мацвея 23:23

І, прыйшоўшы, яны сказалі Яму: «Настаўнік! мы ведаем, што Ты справядлівы і не зважаеш ні на кога, бо не глядзіш на аблічча людзей, але шляху Божаму вучыш паводле праўды. Ці дазволена даваць падатак кесару, ці не? Ці даваць, ці не даваць?» Але Ён, ведаючы іх крывадушнасць, сказаў ім: « Чаму вы спакушаеце Мяне? Прынясіце Мне дынар, каб Я паглядзеў». І яны прынеслі. І Ён сказаў ім: « Чый гэта вобраз і надпіс?» Яны сказалі Яму: «Кесараў». І Ісус сказаў ім у адказ: « Аддавайце кесарава кесару, а Божае — Богу». І яны здзіўляліся Яму. Марк 12:14-17

І сеў Ісус насупраць скарбніцы і глядзеў, як людзі кідаюць грошы ў скарбніцу; і многія багатыя кідалі шмат. І прыйшла адна бедная ўдава і кінула дзве лепты, што складае адзін грошань. І паклікаў вучняў Сваіх і сказаў ім: праўду кажу вам, што гэтая бедная ўдава кінула больш за ўсіх, хто кідаў у скарбніцу; бо ўсе яны кідалі ад лішку свайго, а яна ад нястачы сваёй кінула ўсё, што мела, усё сваё пражытак. Марка 12:41-44

І сталася ў тыя дні, што выйшаў загад ад цэзара Аўгуста зрабіць перапіс па ўсёй зямлі. (А гэты перапіс быў упершыню зроблены, калі Цырыній быў кіраўніком Сірыі.) І ўсе пайшлі быць перапісанымі, кожны ў свой горад. Таксама і Язэп пайшоў з Галілеі, з горада Назарэту, у Іудзею, у горад Давідаў, які называецца Віфлеем, (бо ён быў з дому і радаводу Давіда), каб быць перапісанымі з Марыяй, жонкай яго заручанай, якая была цяжарная. Лк 2:1-5

Гора вам, фарысеі, бо даяце дзесяціну з мяты і руты і ўсялякай зеляніны, а суд і любоў да Бога абыходзіцеся без увагі. Гэта трэба было рабіць, а таго не пакідаць. Лк 11:42

Двое чалавек увайшлі ў храм памаліцца: адзін фарысей, а другі мытнік. Фарысей стаяў і маліўся сам у сабе: Божа! дзякую Табе, што я не такі, як іншыя людзі: рабаўнікі, несправядлівыя, пералюбцы, або як гэты мытнік. Я пашчуся два разы на тыдзень, даю дзесяціну з усяго, што маю. А мытнік, стоячы здалёк, не адважваўся нават вачэй падняць да неба, а біў сябе ў грудзі і казаў: Божа, будзь міласэрны да мяне, грэшнага. Лк 18:10-13

І яны спыталіся ў Яго: «Настаўнік! мы ведаем, што Ты правільна гаворыш і вучыш, і не глядзіш на аблічча каго-небудзь, але праўдзіва вучыш шляху Божаму. Ці дазволена нам даваць падатак кесару, ці не?» Але Ён, зразумеўшы іх хітрасць, сказаў ім: « Чаму вы спакушаеце Мяне? Пакажыце Мне дынар. Чый гэта выява і надпіс?» Яны адказалі: «Кесарава». І Ён сказаў ім: « Дык аддайце кесарава кесару, а Божае — Богу». Лк 20:21-25

І, зірнуўшы ўгору, убачыў багатых людзей, якія кідалі свае дары ў скарбніцу. Убачыў таксама адну бедную ўдаву, якая кідала туды дзве лепты. І сказаў: « Праўду кажу вам, што гэтая бедная ўдава паклала больш за ўсіх іх. Бо ўсе яны ад лішку свайго паклалі ў ахвяры Богу, а яна ад галечы сваёй паклала ўвесь пражытак свой.» Лк 21:1-4

І ўстала ўся іхняя грамада і павялі Яго да Пілата. І пачалі вінаваціць Яго, кажучы: «Мы знайшлі Яго, што Ён разбэшчвае народ і забараняе даваць падаткі цэзару, называючы сябе Хрыстом Царом». І спытаў Яго Пілат: «Ці Ты Цар Юдэйскі?» І Ён адказаў яму: « Ты кажаш». Тады Пілат сказаў першасвятарам і народу: «Я не знаходжу ніякай віны ў Гэтым Чалавеку». Лк 23:1-4

Пасля яго ў дні перапісу паўстаў Юда Галілейскі і павёў за сабой шмат людзей; і ён загінуў, і ўсе, хто слухаўся яго, разышліся. Дзеі 5:37

Пасланні

Бо дзеля гэтага і падатак плаціце, бо яны — слугі Божыя, якія няспынна гэтым займаюцца. Дык аддавайце ўсім належнае ім: каму падатак, каму мытню, каму страх, каму страх, каму гонар. Рымлянам 13:6-7

І сапраўды тыя, хто з сыноў Левія, якія прымаюць святарства, маюць запаведзь браць дзесяціну з народа паводле закона, гэта значыць з братоў сваіх, хоць яны і паходзяць з чэрава Абрагама. Але той, хто не паходзіць ад іх, атрымаў дзесяціну ад Абрагама і дабраславіў таго, хто меў абяцанні. І без усялякай пярэчнасці меншы дабраславіцца лепшым. І тут дзесяціну атрымліваюць паміраючыя, а там атрымлівае той, пра каго сведчыць, што ён жывы. І, як магу сказаць, і Левій, які атрымлівае дзесяціну, заплаціў дзесяціну ў Абрагаме. Габрэяў 7:5-9

Апокрыфы

І ўзяў народ Іаахаза, сына Ёсіі, і паставіў яго царом замест бацькі ягонага Іасіі, калі яму было дваццаць тры гады. І ён валадарыў у Юдэі і ў Ерусаліме тры месяцы; і тады цар Егіпецкі скінуў яго з царства ў Ерусаліме, і ён усталяваў падатак на зямлю ў сто талентаў срэбра і адзін талент золата. 1 Ездры 1:34-36

Цару Артаксерксу, гаспадару нашаму, твае слугі, Ратум, апавядальнік, і Семелій, пісец, і астатнія члены іх рады, і суддзі, якія ў Келасірыі і Фінікіі: Хай будзе вядома гаспадару-цару, што юдэі, якія прыйшлі ад цябе да нас, прыйшлі ў Іерусалім, гэты мяцежны і бязбожны горад, будуюць рынкі і аднаўляюць сцены яго і закладваюць падмурак храма. Калі ж гэты горад і сцены яго будуць адноўлены, то яны не толькі адмовяцца плаціць даніну, але і паўстануць супраць цароў. 1 Ездры 2:17-19

Таксама і тыя, хто не ваяры і не займаецца войнамі, але займаецца земляробствам, калі зжануць пасеянае, прынясуць цару і прымушаюць адзін аднаго плаціць цару даніну. 1 Ездры 4:6

Акрамя таго, ён напісаў усім габрэям, якія выйшлі з яго царства ў габрэйскую краіну, адносна іх свабоды, каб ніводзін чыноўнік, ні кіраўнік, ні намеснік, ні скарбнік не ўварваўся сілком у іхнія дзверы; і каб уся зямля, якой яны валодаюць, была вольная без падаткаў; і каб эдаміцяне аддавалі вёскі габрэяў, якімі яны валодаюць тады; і каб штогод давалася дваццаць талентаў на будаўніцтва храма да часу яго пабудовы; і яшчэ дзесяць талентаў штогод, каб штодня падтрымліваць цэласпаленні на ахвярніку, бо ім было загадана прыносіць сямнаццаць; і каб усе, хто выйшаў з Вавілона будаваць горад, мелі свабоду, як яны, так і іх нашчадкі, і ўсе святары, якія выйшлі. 1 Ездры 4:49-53

І людзі ў ім аддаліся бунту і вайне, і ў Ерусаліме былі магутныя і лютыя цары, якія валадарылі і спаганялі даніну ў Келасірыі і Фінікіі. 1 Ездры 2:27

Я загадаў таксама аднавіць яго цалкам, і каб яны старанна клапаціліся пра дапамогу палонным юдэям, пакуль дом Гасподні не будзе завершаны. І з даніны Келасірыі і Фінікіі старанна

аддаваць гэтым людзям у ахвяру Госпаду, гэта значыць Зарававелю-правіцелю, валоў, бараноў і ягнят; а таксама збожжа, соль, віно і алей, і гэта пастаянна, кожны год без далейшых пытанняў, паводле таго, як святары, якія ў Ерусаліме, абвясцяць штодзённа выдаткоўваць, каб прыносіліся ахвяры Усявышняму Богу за цара і за яго дзяцей, і каб яны маліліся за іх жыццё. 1 Ездры 6:28-31

Загадваю вам таксама не спаганяць ніякіх падаткаў і ніякіх іншых абавязкаў ні са святароў, ні з левітаў, ні са святых спевакоў, ні з брамнікаў, ні з служыцеляў храма, ні з тых, хто мае справу ў гэтым храме, і каб ніхто не меў права што-небудзь накладаць на іх. 1 Ездры 8:22

Ва ўсіх дарах тваіх будзь вясёлым і з радасцю прысвячай дзесяціну тваю. Эклезіяст 35:9

І ён сабраў моцнае войска і кіраваў краінамі, народамі і царамі, якія сталі яму данінай. 1 Макавеяў 1:4

І праз два гады паслаў цар свайго галоўнага зборшчыка падаткаў у гарады Юдэі. Ён прыйшоў у Іерусалім з вялікім натоўпам і гаварыў з імі мірныя словы, але ўсё было падманам. Бо, калі яны паверылі яму, ён нечакана напаў на горад і моцна яго разбіў, і знішчыў шмат народу Ізраіля. 1 Макавеяў 1:29-30

Тым не менш, калі ён убачыў, што грошы ў яго скарбах скончыліся, а падаткі ў краіне былі малыя з-за сваркі і пошасці, якія ён наслаў на зямлю, адмяніўшы старажытныя законы, ён баяўся, што больш не зможа несці гэтыя цяжары і даваць такія шчодрыя падаткі, як раней, бо ён быў значна большы за цароў, якія былі да яго. Таму, моцна збянтэжаны, ён вырашыў ісці ў Персію, каб там сабраць падаткі з краін і назбіраць шмат грошай. 1 Макавеяў 3:29-31

Яны прынеслі таксама святарскія строі, і першыя плады, і дзесяціну; і паднялі назарэяў, якія ўжо скончылі свой час. 1 Макавеяў 3:49

І што яны былі людзьмі вялікай адвагі. Яму таксама расказалі пра іх войны і высакародныя ўчынкі, якія яны здзейснілі сярод галатаў, і як яны перамаглі іх і абклалі іх данінай; і што сваёй хітрасцю і цярпеннем яны заваявалі ўсё месца, хоць яно было вельмі далёка ад іх; і цароў, якія прыйшлі супраць іх з краю зямлі, пакуль не разбілі іх і не нанеслі ім вялікага паражэння, так што астатнія плацілі ім даніну кожны год; і як яны ўзялі яго жывым і дамовіліся, што ён і тыя, хто будзе валадарыць пасля яго, павінны будуць плаціць вялікую даніну і даваць закладнікаў, і тое, што было ўзгоднена, 1 Макавеяў 8:2,4,7

І цяпер я вызваляю вас, і дзеля вас я вызваляю ўсіх юдэяў ад падаткаў, ад мытні на соль і ад падаткаў на карону, і ад таго, што мне належыць атрымліваць за трэцюю частку насення і палову пладоў дрэў, я вызваляю гэта ад сённяшняга дня, каб яны не былі адабраны з зямлі Юдэі і з трох уладаў, якія дадаюцца да яе з краіны Самарыі і Галілеі, ад гэтага дня і назаўжды. Хай таксама Ерусалім будзе святым і свабодным, і межы яго, як ад дзесятай часткі, так і ад падаткаў. 1 Макавеяў 10:29-31

Акрамя таго, я свабодна адпускаю на волю кожнага з юдэяў, якія былі вывезены ў палон з зямлі Юдэйскай у любую частку майго царства, і я хачу, каб усе мае чыноўнікі адпускалі падаткі нават са сваёй жывёлы. 1 Макавеяў 10:33

Тады Ёнатан папрасіў цара вызваліць ад падаткаў Іудзею, а таксама тры царствы разам з краінай Самарыяй, і абяцаў яму трыста талентаў. 1 Макавеяў 11:28

А што да іншых рэчаў, якія належаць нам, дзесяціны і мытні, якія адносяцца да нас, а таксама саляныя ямы і падаткі на карону, якія нам павінны быць выплачаны, мы вызваляем іх ад усіх дзеля іх палёгкі. 1 Макавеяў 11:35

Што да любой памылкі ці віны, учыненай да гэтага дня, мы даруем яе, а таксама падатак, які вы павінны нам; а калі ў Ерусаліме плацілі іншыя падаткі, то больш не будуць плаціць. 1 Макавеяў 13:39

Дык вось, аддайце мне гарады, якія вы захапілі, і падаткі з тых мясцін, якімі вы валодалі па-за межамі Іудзеі, альбо дайце мне за іх пяцьсот талентаў срэбра, а за шкоду, якую вы ўчынілі, і падаткі з гарадоў — яшчэ пяцьсот талентаў. Калі не, то мы пойдзем і будзем ваяваць супраць вас. 1 Макавеяў 15:30-31

Дык Ніканор узяўся забраць з палонных габрэяў столькі грошай, каб пакрыць даніну ў дзве тысячы талентаў, якую цар павінен быў заплаціць рымлянам. 2 Макавеяў 8:10

Такім чынам, той, хто ўзяў на сябе абавязак кампенсаваць рымлянам іх даніну праз палонных у Іерусаліме, абвясціў, што ў габрэяў ёсць Бог, які змагаецца за іх, і таму ім не можа быць нанесена шкода, бо яны выконваюць законы, якія ён ім даў. 2 Макавеяў 8:36

Яшэр

І адышоў Кедарлаамер, цар Элама, ад родаў сыноў Хамавых, і ваяваў з імі, і ён упакорыў іх, і ён пайшоў на пяць гарадоў раўніны, і ваяваў з імі, і ён упакорыў іх, і яны былі пад яго ўладай. І яны служылі яму дванаццаць гадоў, і яны давалі яму штогадовы падатак. Праведны 11:10-11

На пятым годзе пражывання Абрама ў зямлі Ханаанскай жыхары Садомы і Гаморы і ўсе гарады раўніны адступілі ад улады Кедарлаамера, цара Элама; бо ўсе цары гарадоў раўніны служылі Кедарлаамеру дванаццаць гадоў і давалі яму штогадовы падатак, але ў тыя дні, на трынаццатым годзе, яны адступілі ад яго. Яшэр 13:11

Мы ведаем, што ў цароў ёсць звычай спаганяць штогадовы падатак з жывых, але ты робіш не толькі гэта, але і з мёртвых спаганяеш падатак штодня. І адказаў цар і сказаў Рыкаёну: «Тваё імя больш не будзе называцца Рыкаён, а будзе імя тваё Фараон, бо ты спагнаў падатак з мёртвых». І ён назваў яго імя Фараонам. І Рыкаён, фараон, хітра захапіў уладу над Егіптам і спагнаў падатак з усіх жыхароў Егіпта. Праведны 14:19,27,31

І ўстаў Абрам і ўсё, што было з ім, з патока Міцраім і прыйшлі ў Егіпет. І ледзь яны ўвайшлі ў гарадскія вароты, як усталі перад імі вартавыя і сказалі: «Дайце дзесяціну цару з таго, што ў вас ёсць, і тады ўвойдзеце ў горад». І зрабіў гэта Абрам і тыя, хто быў з ім. І прыйшоў Абрам з людзьмі, якія былі з ім, у Егіпет, і, прыйшоўшы, прынеслі скрыню, у якой была схавана Сара. І егіпцяне ўбачылі скрыню. І падышлі да Абрама слугі цара і сказалі: «Што ў цябе тут у гэтай скрыні, чаго мы не бачылі? Цяпер адчыніце скрыню і дайце дзесяціну цару з усяго, што ў ёй ёсць». Праведны 15:8-10

І сыны Якава пакляліся ім, што не будуць умешвацца ў іх справы, і ўсе цары Ханаанскія таксама пакляліся ім, і сыны Якава зрабілі іх данінай з таго дня і далей. Яшэр 40:48

І ўвесь Егіпет быў пад уладай Язэпа, і Язэп ваяваў з усімі навакольнымі ворагамі сваімі, і ён упакорыў іх; таксама ўсю зямлю і ўсіх філістымлян да межаў Ханаана падпарадкаваў Язэп, і ўсе яны былі пад яго ўладай, і яны давалі штогадовы падатак Язэпу. І ўсе землі філістымлян, і Ханаан і Сідон, і па той бок Ярдана, прыносілі падарункі Язэпу ва ўсе яго дні, і ўся краіна была ў руцэ Язэпа, і яны прыносілі яму штогадовы падатак, як гэта было прадугледжана, бо Язэп ваяваў з усімі навакольнымі ворагамі сваімі і ўпакорыў іх, і ўся краіна была ў руцэ Язэпа, і Язэп спакойна сядзеў на сваім троне ў Егіпце. Праведны 58:8,12

І сталася ў восемдзесят чацвёрты год, гэта значыць пяцідзесяты год валадарання Гадада, сына Бедада, цара Эдомскага, што Гадад сабраў усіх сыноў Ісава, і падрыхтаваў усё сваё войска, каля чатырохсот тысяч чалавек, і накіраваўся ў зямлю Маава, і пайшоў ваяваць з Маавам і зрабіць іх сабе данінай. І калі ўсе сыны Мадыяма загінулі ў бітве, а сыны Маава ўцяклі, Гадад зрабіў усіх Мааватаў у той час сабе данінай, і яны сталі падпарадкаванымі яму, і яны давалі штогадовы падатак, як было загадана, і Гадад павярнуўся і вярнуўся ў сваю зямлю. Яшэр 62:6,13

Дык Кікіян выйшаў супраць Арамія і сыноў усходу, і ваяваў супраць іх, і разбіў іх, і ўсе яны ўпалі параненымі перад Кікіянам і яго народам. І ён узяў многіх з іх у палон і падпарадкаваў іх, як і спачатку, і размясціўся лагерам на іх зямлі, каб спаганяць з іх даніну, як звычайна. І Кікіян ваяваў супраць Арамія і сыноў усходу, і ён падпарадкаваў іх, як і раней, і яны давалі яму сваю звычайную даніну, і ён пайшоў і вярнуўся ў сваю зямлю. Яшэр 72:4-5,11

І ўсе сыны ўсходу павярнуліся назад і адступілі, і Майсей і сыны Куша пайшлі за імі, і ўпакорылі іх, і ўвялі на іх падатак, як было ў іх звычаі. І Арам таксама быў упакораны Майсеем і сынамі Куша, і таксама плаціў свой звычайны падатак. Яшэр 73:43,46

І Авіян паставіў чыноўнікаў у Эдоме, і ўсе сыны Эдома сталі падпарадкаванымі і данінай Авіяну. І Авіян вярнуўся ў сваю зямлю, Хітым. І падчас свайго праўлення ён сабраў войска, і пайшоў, і ваяваў супраць жыхароў Брытаніі і Кернаніі, сыноў Елісея, сына Явана, і адолеў іх, і зрабіў іх данінай. Яшэр 90:10,29

Юбілеі

І ўстаў Якаў раніцай, чатырнаццатага дня гэтага месяца, і даў дзесяціну з усяго, што прыйшло з ім, з людзей і жывёлы, з золата і з усялякага посуду і адзення, нават даў дзесяціну з усяго. Юбілеі 32:2

І ён аддаў дзесяціну з усіх чыстых жывёл і прынёс ахвяру цэласпалення, а нячыстых жывёл ён аддаў Левію, сыну свайму, і аддаў яму ўсе душы людзей. І Леві выконваў святарства ў Вэтылі перад Якавам, бацькам сваім, перад дзесяццю братамі сваімі, і быў ён там святаром, і Якаў даў абяцанне сваё. Такім чынам, ён зноў аддаў дзесяціну Госпаду і асвяціў яе, і яна стала святой для Яго. І таму гэта ўстаноўлена на нябесных скрыжалях як закон для тых, хто зноў аддае дзесяціну, каб есці перад Госпадам з году ў год, у месцы, якое выбрана, каб было імя Ягонае, і гэтаму закону няма мяжы дзён назаўжды. Гэтае распараджэнне напісана, каб яно выконвалася з года ў год, калі яно спажываецца ў другой дзесяціне перад Госпадам у месцы, дзе яна выбрана, і нічога не застанецца ад яе з гэтага года да наступнага года. Юбілеі 32:8-11

І ўся дзесяціна з валоў і авечак будзе святой для Госпада і будзе належаць святарам Ягоным, і яны будуць есці яе перад Ім год у год, бо так пастаўлена і выгравіравана адносна дзесяціны на нябесных скрыжалях. Юбілеі 32:15

І ён узяў над імі верх і наклаў на іх даніну, каб яны плацілі яму даніну, пяць гадоў пладоў іх зямлі, і ён пабудаваў Робел і Тамнатарэс. Юбілеі 34:8

І паслаў Якаў да сыноў сваіх, каб яны заключылі мір, і яны заключылі з імі мір, і ўсклалі на іх ярмо няволі, каб яны плацілі даніну Якаву і сынам ягоным заўсёды. І яны плацілі даніну Якаву да таго дня, як ён пайшоў у Егіпет. Юбілеі 38:12-13

Згубленыя кнігі Біблii

І сталася, што выйшаў загад ад імператара Аўгуста, каб усіх юдэяў, якія былі ў Віфлееме Юдэйскім, пералічылі. І сказаў Іосіф: «Я паклапачуся пра тое, каб маіх дзяцей пералічылі, але што мне рабіць з гэтай маладой жанчынай? Мне сорамна, што яна будзе маёй жонкай; а калі я пералічу яе як дачку, увесь Ізраіль даведаецца, што яна не мая дачка. Калі прыйдзе час прызначэння Госпаду, няхай Ён зробіць, што Яму заўгодна». І асядлаў асла і пасадзіў яго на яго, а Іосіф і Сымон пайшлі за ёй і прыбылі ў Віфлеем, за тры мілі. Прадвесце 12:1-5

У трыста дзевяты год праўлення Аляксандра Аўгуст выдаў указ, каб усе людзі ішлі і складалі перапіс у сваёй краіне. Таму Іосіф устаў і разам з Марыяй, жонкай сваёй, пайшоў у Іерусалім, а потым прыйшоў у Віфлеем, каб ён і яго сям'я былі перапісаны ў горадзе яго бацькоў. Першае Евангелле пра дзяцінства Ісуса Хрыста 1:4-5

Забытыя кнігі Эдэма

У той час, калі нашы бацькі цешыліся вялікім мірам дзякуючы належнаму выкананню Закону і былі ў шчаслівым становішчы, так што Селеўк Ніканор, цар Азіі, ухваліў падатак на храмавую службу і прызнаў наш дзяржаўны лад, менавіта тады некаторыя людзі, дзейнічаючы супраць агульнай згоды, уцягнулі нас у многія і розныя бедствы. 4 Макавеяў 2:10

Я даўно хачу пабудаваць замак паміж небам і зямлёй, і хачу, каб Ты паслаў мне мудрага, разумнага чалавека з сябе, каб ён пабудаваў яго для мяне і адказаў на ўсе мае пытанні, і каб я мог атрымліваць падаткі і мытныя зборы Асірыі на працягу трох гадоў. Гісторыя Ахікара 4:2

Яны правакавалі нас і адолелі нас, і многія з людзей нашай краіны ўцяклі ў Егіпет, баючыся падаткаў, якія цар Егіпецкі паслаў спаганяць з нас. Тады ён сказаў цару: «Не гневайся, гаспадар мой! Я пайду ў Егіпет і вярну адказы фараону, і пакажу яму гэты ліст, і адкажу яму наконт падаткаў, і адпушчу назад усіх уцекачоў; і пасаромлю ворагаў тваіх з дапамогай Усявышняга Бога і дзеля шчасця царства твайго». Гісторыя Ахікара 5:5,7

Але, гаспадару мой, цару! Ты сказаў у ім пра падаткі Егіпта за тры гады, дык вось, трываласць царства — гэта строгая справядлівасць, і калі ты пераможаш, а мая рука не зможа адказаць табе, тады гаспадар мой, цар, дашле табе падаткі, пра якія ты сказаў. Гісторыя Ахікара 5:24

І калі фараон убачыў, што Айкар перамог яго і вярнуў яму адказы, ён адразу ж узрушыўся і загадаў ім сабраць для яго трохгадовыя падаткі і прынесці іх у Айкар. Тады цар пачаў

распытваць яго, як ён ладзіў з фараонам з першага яго прыезду да таго часу, як ён сышоў ад яго, і як ён адказаў на ўсе яго пытанні, і як ён атрымаў ад яго падаткі, і змены адзення, і падарункі. І цар Сэнахірым узрадаваўся вялікай радасцю і сказаў Айкару: «Вазьмі, што хочаш з гэтай даніны, бо ўсё гэта ў тваёй руцэ». Гісторыя Ахікара 6:36,46-47

І Мы не зрабілі ім ніякай шкоды, і яны сталі нам данінай, і Мы вярнулі ім здабычу. Запавет Іуды 1:49

Тады яны папрасілі ў нас міру; і, параіўшыся з бацькам нашым, мы прынялі іх у якасці даніны. І яны далі нам пяцьсот кораў пшаніцы, пяцьсот батаў алею, пяцьсот мер віна, пакуль не пачаўся голад, пакуль мы не пайшлі ў Егіпет. Запавет Іуды 2:8-9